Мржња и простаклук су најупечатљивији знаци препознавања и припадности овом режиму. Овој власти више не могу помоћи никакве мутације и манипулације режимских медија - каже за Директно.рс прослављени српски глумац Тихомир Станић.

Нашег саговорника телевизијска публика памти по улогама Александра Обреновића (Крај династије Обреновић), Дабе (Непријатељ), Анђелко (Фалсификатор), Ива Андрћа (Лајање на звезде, Знакови), пуковник Зековић (Војна академија), до инспектора Марјановића у серији "Убице мог оца". Станић је у четрдесетогодишњој каријери одиграо и на стотине позоришних улога зашта је добио више награда и признања од публике и колега. Стални је члан Позоришта Атеље 212.

Како доживљавате одлуку власти да закључају народ на 84 сата док нам истовремено струка поручује да је коронавирус побеђен?

- Ниједна одлука ове власти ме не изненађује. Изненађивало ме је на почетку очекивање појединих на први поглед разумних људи да ова власт ишта добро и паметно може направити. Сада се само као код тектонских поремећаја у хорор филмовима десило да све караконџуле и авети прошлости изађу на светлост у свој својој наказности. И као што се надамо да ће инфрацрвени зраци да ослабе вирус тако се надам да ће после ове врхунске самовоље и ова власт бити толико ослабљена и да им никакве мутације и манипулације режимских медија неће помоћи. Ишчезнуће! - каже Станић за наш портал.

Имате ли осећај да се од првог дана избијања епидемије неко поиграва с нацијом и државом?

- То да се неко поиграва са народом и државом мислим од 2012. године. А опет кад погледате карикатуралност разних светских лидера видите да то није проблем само нашег народа. Андрић је негде записао да би људи умрли од страха кад би само знали колико мало памети влада и управља светом. А био је на извору. Видео је. Сад захваљујући интернету и телевизији можемо и ми да видимо. Ако отворимо очи.

Француска пословица каже "у земљи слепаца ћоравци постају краљеви". Ко данас одлучује о нашим судбинама?

- Погрешно је дозволити било коме, осим евентуално жени коју волиш, да одлучује о твојој судбини. Човек то мора сам уз мало Божје милости. Мислим да свака власт одлучује искључиво о судбинама својих послушника. Њихове судбине, јер су узели нешто што им не припада и раде оно што не умеју, директно су везане за милост њиховог вође.

Отац емпиризма Франсис Бејкон је рекао да су главне зла власти: одгађање, подмићивање, грубост и поводљивост. Које је највеће зло које промовише власт у Србији?

- Мржња и простаклук су најупечатљивији знаци препознавања и припадности овом режиму. Очигледна немоћ да аргументовано и разумно разговарају и поднесу било коју примедбу на оно што раде резултира агресијом.

Неко је рекао да лоши позоришни комади могу бити спасени изванредно добром представом, а добри не могу бити уништени ни најбеднијом изведбом. Шта се данас игра у Србији?

- Ја некако мислим супротно. Добар текст је предуслов и нада да ће га нека следећа

представа, ако актуелна није, досегнути. Негативна селекција и пристајање друштва на заборав су предуслов за ову лакрдију коју изводе званичници. Једноставно нису дорасли улогама које су преотели или које им је њихов "шеф" доделио. И недоследни су у свему, тако да ова импровизација или експеримент немају дефинисан жанр и ако тражим реч за оно што се игра онда би то било ЗЕВЗЕЧЕЊЕ. Зевзече се јер мисле да им се може. И може им се за сада јер одсуство солидарности и емпатије у друштву то омогућава. Ево нек свако од нас призна себи самом какве је све компромисе правио и окренуо главу на другу страну кад су се дешавале грозоте другима.

У политици експерименти могу да изазову револуцију...

- Плашим се револуције због многих невиних жртава. Надам се да ће наше друшво ипак еволуирати. Ова трагедија са короном ће верујем освестити довољан број људи који ће неспособност и нестручност препознати и казнити.

Достојевски је казао да је тиранија навика која се претвара у потребу. Међутим, сложићете се, племенит је и велик само онај који мрзи тиранију. Какав је однос српског друштва према тиранији, било које врсте?

- Не мрзети него не пристати. Мржња ће направити зло. Кад прође ова епидемија мислим да их треба једноставно игнорисати. Па нек тиранишу своје чланство и своје ближње... док се не побуне.

Трагедија данашњице је свеопшти страх, на који се народ већ навикао. Најбедније од свега је бојати се, јер кад има страха нема вере?

- Људски је плашити се кад нестане вере и наде. Ипак, оптимиста сам и мислим да сад испаштамо грехе из прошлости. Националистичку еуфорију крајем осамдесетих година још нисмо окајали. Делује нестварно да су на политичкој и јавној сцени тридесет година коловође рата и ратни злочинци, корумпиране патриоте и патолошки лажови.

Већ годинама смо свакодневно изложени јавним лажима, обманама, претњама,

скарадним ријалити програмима... Свест нам је промењена. Корона ће једног дана исчезнути, али има ли наде да наше друштво оздрави, да се промени овај накарадни систем вредности?

- То је ипак ствар избора. Ја лично, а верујем и нико из моје куће није никад погледао ни минут тих ријалити програма. Они дакле за мене не постоје! Моја деца и њихови пријатељи ће стварати ипак свет другачији од овог - у мету ће Станић.

(Директно.рс)